

Vakantie Canada – 12 juni – 10 juli - 2009

Dag 1 (vr 12 juni)(zonnig, 18)

Na het Haring en Bierfestijn op het werk op donderdag is het nog de laatste zaken inpakken, naar de kapper, laatste mail wegwerken e.d. Esther komt nog even langs voor haar site en Trudy doet nog wat klusjes om het huis opgeruimd achter te laten. Dan is het toch snel laat voor je naar bed gaat. Vrijdag op tijd op, want om 12:00 uur staat Wim van Rotz voor de deur die ons naar Schiphol brengt. We zijn mooi op tijd, kunnen snel onze bagage kwijt en lopen nog wat rond en zijn dan weer op tijd bij de gate. Na het boarden blijkt dat de route niet goed is doorgegeven aan Brussel, er volgt een andere route waardoor er bij getankt moet worden. Om 15:30 vertrekken we dan echt. We zijn 9 uur onderweg en worden door de KLM netjes verzorgd met voldoende eten en drinken, kijken films en series en doen wat Sudoku's. Boven

Groenland hebben we prachtig uitzicht over een witte wereld.

Om 16:20 plaatselijke tijd, met een tijdsverschil van 8 uur, voor ons bijna half 1 in de nacht landen we in Calgary.

De douane en koffers gaan snel, wel even wachten op vervoer naar de Travelodge. Eenvoudig hotel maar wel netjes. We lopen alvast even langs bij Cruise Canada, want dat ligt naast het hotel en spotten ons eerst "wild": grondeekhoortjes. We gaan nog even wat eten bij Wendy (hamburger) en vallen vervolgens om 21:00 uur om

van de slaap.

Dag 2 (za 13 juni)(zonnig, 20)

Toch zijn we al vroeg wakker. Om 3 uur al. We slapen nog even door tot 6 uur en dan zijn we echt wakker. Kunnen we gelijk goed gebruik maken van de dag. Om 8 uur staan we voor de deur van Cruise Canada. We spreken af dat we om 13.00 uur de camper kunnen ophalen.

Wij gaan, na het uitchecken en opbergen van onze bagage, de rest van de ochtend Calgary verkennen. Met de "Train" een soort metro, gaan we naar het centrum met als eerste doel de Calgary Tower. We gaan in 62 seconden naar 190 meter hoogte en hebben fraai uitzicht op de omgeving. In de verte ligt ons eerste reisdoel: de Rocky Mountains. Verder vinden we het niet echt spectaculair ... We gaan verder over Stephens Avenue en Barclay Mall. Erg druk is het niet en dat voor een zaterdag?!? Winkels zijn nogal verstoppt. Je moet echt een gebouw binnen wil je ze vinden. Wij wandelen buitenom naar Princess Island Park. Daar ontmoeten we de vriendelijke 4^e generatie Calgarian van origine Noor Wally. Ook ons plan om op hoogte rond te gaan

Vakantie Canada – 12 juni – 10 juli - 2009

wandelen mislukt. Alles blijkt gesloten. Al met al vinden we Calgary niet echt spannend.

We zijn, na wat boodschappen, om 13:00 uur bij de Camper verhuur. Sarah (jarig op de dag dat we de camper inleveren in Vancouver 7 juli dus) helpt ons op weg met het invullen van de papieren, het vertonen van een instructie film en het leveren van de benodigde papieren. Na inspectie van de camper is alles OK en halen we als eerste de bagage op bij de Travelodge. Vervolgens slaan we wat boodschappen in en ontdekken dat, ondanks onze Safeway kaart, het nog steeds vrij duur is allemaal. Als laatste tanken we, ook met korting dankzij Safeway en dan verlaten we Calgary in de richting van Banff.

Na 90 kilometer vinden we een camping Willow Rock in de Bow Valley. We sluiten ons aan op het elektra en eten soep en brood met aardbeien. De camper moet even een doekje door en we bergen al de boodschappen op. Het instructieboek nemen we door voor hoe het allemaal ook weer zit met stroom, water, gas en dergelijke.

Dag 3 (zo 14 juni)(zonnig, 20)

We slapen alweer lekker door tot 7 uur. Deze keer geen douche. We ontbijten met cereals en yoghurt en vertrekken rond halfnegen. Onder weg alweer roofvogels in de lucht, maar welke? Onze eerste stop is Canmore. Een leuk stadje waar we even rondkijken, koffie drinken en wat inkopen doen. O.a. een 110V/220V converter en later blijkt die het goed te doen: opladen van de telefoon lukt nu wel. We maken nog een leuk ommetje naar de rivier (Bow River) en zien zaagbekken. Verder loopt de temperatuur al weer aardig op. Na een koel begin (12 graden) is het alweer dik 20 graden met een zonnetje. We gaan na de lunch verder naar Banff en kopen een National Park Pass waarmee we alle parken die we nog tegenkomen in kunnen. Terwijl Trudy de pas koopt is Pieter uitgestapt voor wat plaatjes van een Elk (Wapiti hert) die langs de weg loopt.

In Banff aangekomen is het zoeken naar een parkeerplek, maar dat lukt uiteindelijk. We gaan Banff verkennen. Deels mislukt door een misverstand over shoppen, maar we boeken wel een avondexcursie voor maandag: we gaan op zoek naar wild. We wandelen op en neer de Banff Avenue en gaan dan rond 16:00 uur op zoek naar de camping. We vinden een fraaie plek met alles erop en eraan (water, afvoer en stroom) op de Tunnel Mountain Campgrounds waar we worden ontvangen door de vele Columbia Ground Squirrels die hier in hun holletjes wonen.

Ook vandaag houden we het simpel met gebakken ei op brood. Vervolgens dit verhaal en de eerste foto's op de pc gezet. Niet te laat naar bed voor hopelijk weer een enerverende dag morgen.

Dag 4 (ma 15 juni)(wisselvallig en regen, 18)

Om half acht staat Trudy onder de douche. Niet onze eigen, maar die van de camping. Lekker douche. Vervolgens ontbijt en naar Banff. Pieter gaat shoppen bij Safeway en Trudy maakt de rest van de stad onveilig en scoort o.a. lekkere fudge. Na ook nog wat wijn en port te hebben ingeslagen gaan we naar de Upper Hot

Vakantie Canada – 12 juni – 10 juli - 2009

Springs. De warm water bronnen zijn al sinds 1886 een attractie. We gaan lekker poedelen in het 39 graden warme water. We spreken met een jager uit Boston en een mevrouw die Bierenbroodspot heet, maar in America woont. Als het ook nog gaat regenen is het verblijf in het warme water helemaal leuk. Nog even een snelle blik op de kabelbaan naar de top van de Sulphur Mountain en het beroemde hotel dat lijkt op een Schots kasteel: Banff Springs Hotel.

Om 4 uur weer terug op de campsite. We eten vroeg (karbonade met brood), want om 18:00 verzamelen voor de excursie. Frederic is echter laat, maar om 18:30 zitten we in de bus en spotten al snel een coyote. Verder zien we veel Elk, een 3-tal Mule Deer, Bald Eagle. De beren lopen we mis, hoewel er wel voor gewaarschuwd werd. Maar er zijn er maar een 40 tal in heel Banff en 300 Elk, 1500 Deer, 1 Kariboe,

40 wolven en zo nog wat wetenswaardigheden die we op doen tijdens de tour. Terug in de camper een eerste rustige avond met dit verhaal en wat lezen.

Dag 5 (di 16 juni)(wisselvallig zon en regen, 20)

We gaan rustig van start. Eerst nog bij de bottle depot langs. Alle (plastic) flesjes, kartonnen van sap en melk en blikjes hebben statiegeld en kan je daar inleveren. Het levert 70 dollarcent op, maar of dit Alberta systeem nu ook voor Britisch Columbia geldt wordt niet duidelijk. Dan verder over de Motorway nr. 1. We willen vandaag door Kootenay National Park rijden tot Radium Hot Springs en vandaar weer noordelijk naar Golden en Glacier National Park.

Zodra we de 93 oprijden zien we al een mannetjes Elk (met gewei) Later vandaag zien we nog meer herten. We stoppen bij de Paint Pots voor een korte wandeling naar de ijzerrijke mineraalwater bronnen. We stoppen voor de lunch bij een watervalletje. Het begint allemaal leuk eindelijk kunnen we eens buiten eten, maar eindigt in drama. Pieter zet z'n beker melk op een randje van de picknick tafel en krijgt vervolgens de hele beker melk over het tafelkleed en zichzelf heen. Geluk bij een ongeluk: Trudy kan gaan wassen vanavond... Dan doorrijden langs een weg met veel naaldbomen. Op een aantal plekken, door bosbranden, resten enkel afgebrande staken die de hele berg bedekken. Verder een redelijk eentonige rit. Bij Kootenay Valley Viewpoint horen we dat even verder een beer rondloopt bij Olive Lake. Wanneer we daar heen rijden zien we inderdaad onze eerste beer deze vakantie! Het is een zwarte beer die op enige afstand toch duidelijk zichtbaar is. In Radium Hot Springs nemen we een bak koffie en gaat Pieter verder rijden. De 95 naar Golden is een stuk afwisselender dan de 93. Naast naaldbomen ook veel loofhout, weiland en de Columbia rivier die we de hele weg volgen. Niet gekanaliseerd baant deze rivier

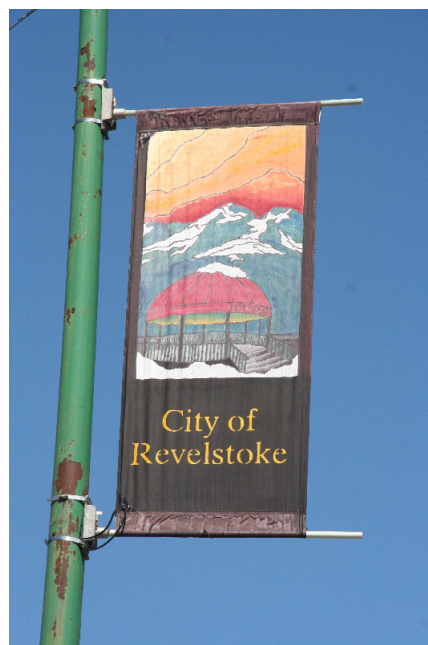

Vakantie Canada – 12 juni – 10 juli - 2009

zich meanderend een weg door het dal met fraaie “uiterwaarden”. We zien een aantal bever burchten en stoppen nabij Golden bij een kijkhut. Hier zien we allerlei watervogels waaronder de Ruddy Duck met zijn blauwe snavel en een Wilde eend met jongen. Een kleine 20 kilometer noordelijk van Golden vinden we Campers Haven voor de nacht. We maken een prima macaroni hap met een lekker biertje erbij. Trudy doet de was en Pieter maakt dit verhaal.

Dag 6 (wo 17 juni)(wisselvallig zon en regen, 20)

Na de gebruikelijke zaken rond het ontbijt zijn we om 10 uur klaar voor vertrek. We gaan richting Revelstoke met bezoek aan 2 Nationale Parken: Glacier en Mount Revelstoke. Onze eerste stop is meteen een uitgebreide. Na koffie bezoeken we het Roger Pass Discovery Centre. Voor een wandeling naar de Illecillewaet gletsjer is het nog te vroeg. De weg daar heen is nog afgesloten wegens de sneeuw. Dan maar de Balu Pass Trail. Leuke wandeling in fraaie natuur. We zien veel planten in bloei, maar weten niet overal de namen van. Dat lossen we op door een foto te maken en te vragen bij het bezoekerscentrum. Zo blijken we gezien te hebben: Glacier Lily, Globe flower, Spring Beauty, Yellow violet en Foamflower. De Glacier Lily is een leuke gele lelie die uitbundig bloeit als de sneeuw net gesmolten is. Na drie uur wandelen zijn we weer terug. Dan door naar Revelstoke en de Meadows in de Sky Parkway. Ook hiervoor komen we te vroeg. We kunnen 18 km de berg op, maar dan is de weg afgesloten wegens de sneeuw. Dus geen velden vol bloemen. Toch hebben we fraaie uitzichten en zien ook weer leuke planten langs de weg. Het is inmiddels al weer na zessen, dus gaan we op zoek naar een camping. We komen uit op de KOA Revelstoke. Eten klaar maken (karbonade, rijst, sla) en problemen met het opladen van de telefoon oplossen. Dat blijkt lastig. De 110 volt / 60 Hz die men in Canada heeft geeft toch de nodige problemen met het laten werken van diverse apparaten. Omruilen van chip naar de telefoon van Pieter werkt ook niet, die kan geen netwerken vinden?!? Morgen navragen in Revelstoke, want nu kunnen we niet SMS-en met het thuisfront.

Dag 7 (do 18 juni)(zonnig en warm, 20)

Vandaag eerst de problemen met de telefoon oplossen. Met een andere oplader lijkt dat te gaan werken. Tijdens het wachten op het resultaat van het laden in de winkel doen we nog wat boodschappen. Bij het drinken van een kop koffie komt er weer een lange trein voorbij (alles is hier groter dan bij ons ...) We tellen 126(!) wagons en 4 locomotieven. Bij terugkomst is de telefoon 21% vol, dus dat laden werkt. We schaffen dus weer een oplader aan. Dan eindelijk op stap.

Vakantie Canada – 12 juni – 10 juli - 2009

We stoppen bij de Skunk Cabbage Trail en zien daar leuke planten. Dan rijden we een flinke ruk door naar Golden. Een stop voor koffie en tanken. Pieter rijdt dan verder naar Yoho National Park. De Wapta Falls slaan we, gezien de tijd, over, maar we bezoeken nog wel de Natural Bridge over de Kicking Horse River en Emerald Lake. De Natural Bridge is een door de rivier uitgesleten rots waar de rivier zich nu een weg door

heen baant. Emerald Lake is een fraai meer met groen-blauw water. Dan op zoek naar de camping nabij Field. Het wordt de Kicking Horse Campground. Geheel zelfvoorzienend staan we daar aan de rand van het bos met schitterend uitzicht op de omliggende bergen.

De wegen zijn tot nu toe niet echt vlak. Ook veel hobbels en gaten waardoor we steeds vervaarlijk gerammel, gekraak en gepiep achter ons horen. Ook de deurtjes springen soms open waardoor we een net aangeschaft glas alweer verliezen (en in Revelstoke weer vervangen hebben). Een van de deurtjes is echt hardnekkig daarin en vandaag valt die er zelfs helemaal uit. Op de camping dan maar op zoek naar een schroevendraaier en die vinden we bij een vriendelijke Zwitser, die een heel schroevendraaier setje uitleent. Het deurtje weer gemaakt en als extra zekerheid met een riempje aan het handvat extra vastgezet. De Zwitser heeft nog een boel te vertellen over zijn nu al een maand en totaal 6 weken durende tocht door Canada. Het grappige is dat hij meer interesse heeft voor de vlaktes als voor de fraaie Rocky Mountains, maar van een Zwitser die dagelijks in de bergen zit toch wel begrijpelijk. De bergen, gletsjers en bossen hebben veel weg van wat je in de Alpen vindt. Natuurlijk krijgen we ook onze dagelijkse regenbui over ons heen en ook 's-nachts regent het.

Dag 8 (vr 19 juni)(regenachtig, bewolkt, 16)

We beginnen de dag met regen en dat blijft zo. Soms is het droog, soms regent het harder, hoewel we geen plens buien te verwerken krijgen. Eerst naar de Takakkaw Falls. Dit is indiaans voor "magnificent" oftewel "schitterend" en dat is deze hoge waterval zeker. Met 254 m een van de hoogste van Canada. Dan door naar Lake Louise, We gaan gelijk door naar het gelijknamige meer (of is het andersom?). Met de drukte valt het mee. Het uitzicht is fraai, maar door het bewolkte weer niet top. De Clark's Nutcracker is een vogel welke we daar aan onze lijst kunnen toevoegen. We maken een wandelingetje langs de oever van het meer, maar als het begint te regenen kijken we rond in het grote hotel dat aan het meer ligt. Er zijn vele winkeltjes, waarin een daarvan Pieter een plantenboek aanschaft.

De tweede stop is Moraine Lake. Hier geldt hetzelfde: mooi uitzicht, maar we missen de bergtoppen op de

Vakantie Canada – 12 juni – 10 juli - 2009

achtergrond door de bewolking. Hier zien we de Golden mantled Ground Squirrel. Er woedt ook een bosbrand, maar meer als een boel rook is er niet te zien en de toeristen slaan er verder geen acht op.

Onze derde stop is Samson Mall. Naast alle winkeltjes bekijken drinken we ook een kop koffie voor we naar onze camping van de dag rijden. Dat is Lake Louise Trailer waar we eindelijk onze elektrische apparaten weer kunnen opladen. Na het eten dit verhaal en op tijd naar bed, want morgen komt de lange rit over de Icefields Parkway.

Dag 9 (za 20 juni)(regenachtig, bewolkt, zon, 10-20)

Vandaag dus Icefields Parkway. We staan vroeg (6 uur) op voor een lange rit die om 8 uur van start gaat. Dan hebben we ontbeten, onder de douche gestaan, water geladen, vuil water geloosd en getankt. Een korte stop vlak na het tanken, want de tankdop zit er niet op(!) De dag begint met regen als we Lake Louise verlaten. We rijden door bosrijke omgeving, maar zien nog geen wild. De eerste stop is Crowfoot Glacier. De eerste van vele gletsjers die we onderweg zien. Bij een van de, ook al vele, meren die we tegenkomen stoppen we voor een plaatje van de regenboog. Het blijft regenen, ook als we bij Peyto Lake aankomen. Dan zitten we tevens op het hoogste punt van de route, 2088 meter, de Bow Pass. Iets verder omhoog hebben we uitzicht op het blauwe meer. Door het ontbreken van de zon en extra regen, zien we de blauwe kleur van Peyto Lake niet in zijn volle glorie. Jammer maar helaas ... We vervolgen onze weg, terwijl het langzaam opklaart. We volgen nu de Saskatchewan rivier en stoppen bij de Mistaya canyon. Hier perst de rivier zich door een smalle kloof. We zien potholes, en orchideeën (o.a. Calypso bulbosa) langs het pad hier naar toe, terwijl de paraplu's nu kunnen drogen. Het weer knapt steeds meer op als we bij de Saskatchewan Crossing stoppen voor een kop koffie. Steeds verder trekken we richting Jasper, nog steeds langs de Saskatchewan rivier. We stoppen regelmatig bij parkeerplaatsen langs de weg en hebben fraaie uitzichten. Op een plek waar de rivier in een heel brede bedding zijn weg zoekt, zien we activiteiten van de bever: afgekloven boomstammen. Verderop in de rivier ontdekken we ook de beverburcht, maar de bewoner laat zich niet zien.

Een van de stops benutten we voor een lunch aan een picknick tafel met fraai uitzicht op bergen en de rivier. Na alweer een gletsjer bereiken we rond 14:00 uur de Athabasca gletsjer. Hier zien we het effect van de opwarming van de aarde duidelijk. Bordjes geven namelijk aan tot waar de gletsjer b.v. in 1982 reikte en dat verschilt aanzienlijk, 10 tallen meters, met de huidige stand van zaken. Pieter waagt zich nog even op de tong van de gletsjer en we zien de morenen: door de gletsjer opgestuwd materiaal aan gruis en stenen die langs de kant en aan de top zijn blijven liggen. Deze gletsjer is wel de grootste die we onderweg zien.

Vervolgens zien we ons eerste echte wild (we hadden al een Columbia Ground Squirrel gezien bij de lunch). In de rivierbedding lopen Big Horn Sheep, oftewel Mouflons die we ook op de Veluwe hebben. Het levert een opstopping langs de weg op. Na een blik op Kitchener Mountain (3505m) zien we

allemaal auto's langs de weg staan. Hier moet wat te beleven zijn! En zowaar een

Vakantie Canada – 12 juni – 10 juli - 2009

zwarte beer langs de weg. Na foto's van dit wild gaan we verder naar de Sunwapta Falls. Deze watervallen zijn wat kleiner als die we daarna bezoeken: de Athabaska Falls. Hier komt de Athabaska rivier met veel geweld naar beneden op weg naar de Poolzee. Alle rivieren en riviertjes welke we zien zijn grijsblauw van kleur, wat duidt op smeltwater van de gletsjers.

We vinden een leuke campground langs de Athabaska rivier genaamd Wapiti. We besluiten twee nachten te blijven om Jasper en omgeving te verkennen. We zijn deze periode geheel zelfvoorzienend, dus zonder stroom, water en afvoer bij de camper.

Dag 10 (zo 21 juni)(zonnig, licht bewolkt, 18)

De volgende dag is zondag en we slapen wat uit. Opvallend is dat de kampeerders allemaal graag een vuurtje stoken en op deze campground zelfs al vroeg in de ochtend. Het hout staat ook in stapeltjes bij je kampeerplek en tegen een kleine vergoeding mag je dat gebruiken.

We slaan de Tramway even over en gaan eerst naar Jasper. We willen onze vlijtig gespaarde flesjes en pakken inleveren en het statiegeld terug innen.

Dat mislukt op zondag, dus geven we de flesen als goede daad aan de plaatselijke school. Gelukkig voor Trudy zijn de winkels toch open op zondag.

Dus dat wordt "shoppen" terwijl Pieter geld uit de muur probeert te krijgen. Dat gaat wat moeizaam.

We zien ook Indianen op Aboriginal Day die een dansje maken en in traditionele kledij rondlopen. We vinden een goede plek voor koffie en daar gaan we ook lunchen. Daarna is het voldoende opgeklaard voor een tripje met de Jasper Tramway naar de top van Mount Whistlers. Na een tochtje van 6 minuten zijn we van 1300 meter gestegen naar 2265.

Vervolgens lopen we de kale en zeer steile berg op naar de top op 2466 meter. We hebben schitterend uitzicht en zien onderweg tussen de rotsen veel plantjes en korstmossen op de stenen. Ook in

Jasper hebben ze blauwe meren zien we van deze hoogte. Boven Lake Maligne zien we een gigantische regenbui hangen. Wij houden het gelukkig nog droog, maar later toch nog onze dagelijkse druppels. We rijden naar de meren Edith en Annette op zoek naar wild. Dat vinden we niet, maar hebben wel een prima stek voor een lekker avondeten. Op weg naar de camping willen we nog zwemmen en rijden naar het Aquatic Centre, het zwemparadijs van Jasper waar we met onze Tramway kaartjes met korting zouden kunnen zwemmen. Echter om 19:30 zijn we te laat. Dan maar terug naar Wapiti. We rijden echter eerst nog even door om hopelijk nog wat wild te spotten. We nemen de afslag naar Mount Edith Cavell. Nog geen 10 meter deze weg op staat een auto. Die blijkt een bruine beer gezien te hebben. Wij zien die ook en ontwaren zelfs 2 jongen erbij(!). Helaas te veel tussen de bomen voor een foto, maar we zien ze duidelijk. Het laatste stukje naar Mount Edith Cavell mogen we met onze camper niet op. Met 7,30 meter zijn we te lang voor deze kronkelige weg. Dan maar terug, want het is inmiddels al na achten. Dan ziet Trudy plots een beer langs de weg. Deze keer is het een zwarte en die zit erg dicht bij de auto. We maken nog een paar mooie plaatjes en kijken nog even of de bruine beer ergens is te zien. Dat is niet zo, dus op naar de campground. We gaan eerst nog even douchen en dan maken

Vakantie Canada – 12 juni – 10 juli - 2009

we dit verhaal onder het genot van een glaasje port en Doritos. Om 11 uur naar bed en morgen een reisdag naar Clearwater.

Dag 11 (ma 22 juni)(regenachtig en zwaar bewolkt, 15)

Zoals gezegd vandaag naar Wells Gray Provincial Park. We hebben ons oog laten vallen op de KOA camping van Clearwater vanwege de uitgebreide voorzieningen (full hook-up, wifi, laundry). Voor we daar zijn een rit van ruim 300 kilometer door bebost en regenachtig gebied. De bergen worden lager en de bomen bedekken de hele berg. Dus erg veel groen, beekjes, meren en we volgen steeds een rivier. Eerst de Fraser River (langs de 16) later de North Thompson River (langs de 5, ook wel

Yellowhead Highway). Beide rivieren kunnen gewoon hun gang gaan en dat levert brede beddingen en fraai rivierenlandschap op.

De dag begint goed wat betreft het wild. Bij de kruising van de 1 en de 16 met stoplichten, steekt een coyote over(!) en even later zien we ook nog een Mule Deer. De elanden (moose) die worden beloofd met de borden langs de weg zien we echter niet. We stoppen bij Mount Robson en het is zowaar even droog. De hoogste berg van de Rockies (3954 m) zien we echter maar voor de helft, door de laag hangende bewolking. In Valemount gaan we tanken en wisselen van chauffeur. Inmiddels is het een uur vroeger geworden, doordat we van de Mountain naar de Pacific Timezone zijn gegaan bij het binnenkomen van British Columbia. Hierdoor komen we al om 15:15 uur aan op de camping.

Doordat we zo vroeg zijn aangekomen kunnen we al snel aan dit verhaal beginnen, de was doen ("ik kan hier zelfs strijken" meldt Trudy enthousiast) en rustig een kop thee drinken voor we aan het avondeten beginnen. Nu we internet hebben is dit een goede kans om de website aan te vullen met ons dagboek en foto's. Dat duurt even, want alle "gereedschappen (ftp, pdf schrijver, Jalbum voor de foto's)" moeten eerst gedownload worden, dan foto's selecteren en verkleinen etc. kortom het is 11 uur eer we gaan slapen, maar de website is klaar.

Dag 12 (di 23 juni)(zonnig en licht bewolkt, 20)

Vandaag weer vroeg wakker (7 uur) we staan op om te zien of Nederland wakker is om te Skypen. Dat blijkt inderdaad zo, het is daar rond 17:00 uur dus dat mag ook wel ... We spreken en zien Erik en Ernie, Esther en Pa en Ma Bontje. Om 10 uur gaan we dan toch op stap om Wells Gray Provincial Park te verkennen. We maken een eerste stop bij de Trophy Mountain Buffalo Ranch voor een kop koffie. We zien daar ook Hummingbirds af en aan vliegen, maar die zijn te snel en te klein voor een foto. Dan daar naar het einde van de verharde weg, 42 km verderop. We ontdekken dat de slechte wegen iets te maken hebben met een park. De weg is prima tot we het park inrijden. Dan rammelt, kraakt en piept alles weer.

Het Wells Gray is een groen en bloemrijk park. Veel kleur langs de weg en vandaag met het zonnetje ziet alles er fraai uit. We bezoeken de Helmcken Falls, een schitterende 145 meter hoge waterval en de daarbij behorende al even schitterende

Vakantie Canada – 12 juni – 10 juli - 2009

kloof. We zien veel Linneaus klokje en zelfs roofvogels. We denken de “osprey” oftewel visarend. Dan, al terug rijdend richting Clearwater komen we nog meer watervallen tegen. Eerst de Mush Bowl, woest kolkend water van de Myrtle River. Dan verder naar de Dawson Falls. Deze 91 meter brede waterval in de Myrtle River is ook al indrukwekkend. Hier is opvallend de *Cornus canadensis*, lijkt veel op de Zweedse kornoelje. Na dit bezoek nemen we onze lunch in de camper, want buiten is het te druk met allerlei insecten. Zoals we geleerd hebben van de borden zijn er in Wells Gray 30 verschillende muggensoorten! Daar willen wij ons niet aan opofferen. Dan liever aan Trudy die met de haring in tomatensaus gaat spetteren. Elk nadeel heeft zijn voordeel, dus de camper is weer helemaal gedweild en schoon na afloop.

Een uitstapje naar de Green Mountain is speciaal, vooral doordat de camper nu helemaal uit elkaar dreigt de rammelen, kraken en piepen. Het uitzicht boven is echter de moeite waard: vooral erg veel groene heuvels en meren met in de verte de besneeuwde bergen. We stoppen kort bij de Moul Falls, maar besluiten de wandeling van een uur naar deze waterval over te slaan aangezien onze dagelijkse regenbui er is. Gelukkig blijkt dit slechts een korte kleine bui te zijn. Onze laatste stop is bij de Spahats Falls. Hier komt de waterval tussen het lavagesteente 75 meter naar beneden kletteren. Ook hier weer een onvergetelijke indruk achterlatend. Meest opvallend is hier de Red Ceder en we zien de Drieteen Specht.

We besluiten de dag met wat inkopen in Clearwater en een kop koffie. Na het avondeten, welke we deze keer weer buiten aan de picknick tafel kunnen nuttigen, nog even Skypen met Esther. Die is vroeg op wegens een bestelling voor ontbijt de rest van Nederland slaapt nog. Dan nog even opruimen, verhaal schrijven en dan is het voor ons bedtijd. We horen ook hier weer op enige afstand de treinen langskomen, die zie je hier echt overal en is een belangrijk middel van transport met name voor goederen.

Dag 13 (wo 24 juni)(wisselvallig, 18)

Op pad van Clearwater naar Kamloops. We volgen de hele weg de Thopson River. We beginnen met veel groen, maar eindigen in de woestijn. Zoals Mieke bij het benzinestation vertelt is dit een semi-aride gebied waar het zomers tot boven de 30 graden kan komen. Dit levert een speciaal landschap op met veel droge heuvels met “grijze struiken en droog gras”. Onderweg komen we door een heel gebied (nabij McLure) met afgebrande bomen en die zien we rondom Kamloops ook regelmatig. Onze theorie over de slechte wegen in de parken gaat toch niet op. Ook nu weer erg slechte wegen, hobbelig en met gaten. Het deurtje in het keukenblok valt er weer uit. Dat vergt dus nadere maatregelen. Onze eerste stop in Kamloops is Aberdeen Mall. Hier drinken we prima koffie met een stuk “poppy seed and orange loaf” bij Coffeïne. Dan kort shoppen, want Walmart lonkt verder op. We kopen nog wel iets voor Jacky en een schroevendraaier set.

Omdat onze dagelijkse regenbui naar beneden komt gaan we dan eerste lunchen in onze camper en rijden dan door naar Walmart. Hier kopen schroeven en gaat Pieter

Vakantie Canada – 12 juni – 10 juli - 2009

het deurtje maken. Trudy gaat voor de goedkope spijkerbroeken en de totale score is 6 broeken, 4 shirts, en wederom een setje voor de kleine nicht. Hier kopen we ook een tray met 30 flesjes water voor 3 dollar. Aangezien het water in de camper beter niet gedronken kan worden, gebruiken we water om te drinken, tanden borstelen, koken e.d uit flesjes. Wanneer je voor de aanbiedingen gaat ben je redelijk goedkoop uit.

Daarna nog wat inslaan bij Safeways, een kop koffie van Starbucks en dan een bezoekje aan "downtown". Ook dit stadje is voor ons niet echt spannend, afgezien van de arrestatie vlak voor onze neus van een lastig persoon, gezien het feit dat hij met moeite in de politieauto werd geduwd. Dus na een korte wandeling gaan we op zoek naar de Safeway benzinepomp op de Northshore. Daar ontmoeten we een vriendelijk pompbediende Mieke Oerlemans

(geen familie) en hebben een heel verhaal tijdens het tanken. Zij heeft een Nederlandse vader die op 5 jarige leeftijd naar Canada kwam. Zij wil Nederland nog wel een keer bezoeken.

Het is inmiddels al rond 6 uur en we gaan Kamloops verlaten op zoek naar een camping. Deze vinden we verder op langs de 1/97 bij Savona. Het wordt de goedkoopste camping met het fraaiste uitzicht tot nu toe. Hier zien we de Belted Kingfisher en de Loon.

Dag 14 (do 25 juni)(zonnig, 20)

We zijn als laatste van de eendaagse bezoekers van de camping van Steelhead Provincial Park vertrokken na ontbijt met de Kingfisher. We gaan de Highway 99 oftewel de Sea-to-Sky Highway volgen. Echter zodra we deze opdraaien zien we de Historic Hat Creek Ranch. We stoppen voor koffie met Apple Cinnamon cake en bezoeken de ranch. Vele oude kamers en spullen geven een aardige indruk hoe het begin 1900 aan toe ging in een Roadhouse die langs de Cariboo Wagon Road lag. Dan verder de 99 volgen en komen al snel de Fraser River tegen, Het landschap is nog steeds droog en heuvelachtig en geeft fraaie uitzichten wat de nodige stops oplevert. Dat dit een "scenic route" is kan niet ontkend worden. Net voorbij Lillooet lunchen we (weer met aardbeien) en gaat Pieter rijden. Nu gaan we de Cayoosh Creek volgen en komen we wegwerkzaamheden tegen. Dat blijkt 15 km onverharde weg te betekenen. Onze camper rammelt ongeveer uit elkaar en we halen een gemiddelde van hooguit 30 km per uur. Wanneer we Lillooet Lake bereiken wordt de weg weer beter begaanbaar. De wegen in Canada, zoals wij die nu zijn tegengekomen, zijn echter niet best. Ook de

Vakantie Canada – 12 juni – 10 juli - 2009

bewegwijzering is soms lastig te volgen: ga hier rechts af en op de volgende kruising geen bord meer te bekenen... In Pemberton nog weer een stop met koffie om bij te komen van de rammelweg. Het is de vermoeiendste reisdag die we gehad hebben. Rond 5 uur zijn we bij Riverside Resort en boeken onze duurste camping plek tot nu toe. Het is inmiddels (natuurlijk) gaan regenen en dat blijft het de hele avond doen. Ook onze vertrouwde fluitende trein komt weer voorbij.

Dag 15 (vr 26 juni)(zonnig, 5-19)

De dag begint helemaal verkeerd. De duurste camping tot nu toe is nog duurder. Je moet betalen voor de douches! Zelfs op de goedkoopste camping tot nu toe was dat bij de prijs inbegrepen. De plekken zijn ook al niet ruim bemeten, we staan scheef ondanks de asfalt strook waar we op staan en het is best wel luidruchtig en we moeten verhuizen (later blijkt deze plek niet eens bezet te worden). Daarnaast is het ook wel handig iets verderop een camping te zoeken i.v.m. de rit naar Horseshoe Bay. Alles bij elkaar een goede reden om uit te checken. Wat blijkt echter "this are Whistler prices and we don't do refunds" zeggen ze aan de balie. Zit je nog vast aan deze camping ook. Kortom advies aan alle reizigers bedenk je twee maal voor je een plek boekt op de Riverside Resort Campground in Whistler.

Als we wat bekomen zijn van deze toestand, besluiten we onze dag er niet door te laten vergallen en gaan op stap. We parkeren op de dag parkeerplek nummer 4 en gaan met de lift naar boven. Daar willen we de Peak-to-Peak gondel nemen en dan aan de andere kant terug. Het kaartje is in het voorseizoen 39,95 dollar (ex. tax). Eerst gaan we dus de Whistler Mountain op en hebben daar fraai uitzicht, ondanks de toch wel aanwezige bewolking. Hier staat ook een grote Inukshuk. Het teken van de Olympisch Spelen 2010 in Vancouver, oorspronkelijk gebruikt als wegwijzer door de Inuit in Noord-Amerika. Het is er rond de 5 graden, maar op onze berg schijnt de zon en valt de kou mee. We nemen een bak koffie en zijn dan nog een stuk de berg op gelopen langs de enige "trail" die wel open is. Er ligt inderdaad nog aardig wat sneeuw.

Dan de oversteek van de ene bergtop (Whistler Mountain, 1850 m) naar de andere bergtop (Blackcomb Mountain, 1860 m). In 11 minuten leggen we de 4,4 km af over het dal van een klein riviertje. Ook hier weer fraaie uitzichten en nemen we al snel de bus naar de 7th Heaven Express om daar met een stoeltjes lift naar 2284 meter hoogte te gaan. Dit alles is inbegrepen in de prijs van het kaartje. Hier hebben we uitzicht op de Horstman Glacier en daar is men nog volop aan het skiën. Beter men is veel met snowboards in de weer. Hier nemen we een kom soep met een broodje en na nog een blik op de Blackcomb Glacier en de andere bergtoppen gaan we weer terug met stoeltjeslift en bus. Bij instappen op de Peak2Peak gondel is er een foto gemaakt. Die kunnen we ophalen op Whistler Mountain, dus dan weer terug met de gondel naar de andere berg. We kopen de foto voor 15 dollar en nemen de gondel naar beneden. Hoewel het steeds zonniger is geworden, lijkt ons een dichte gondel beter dan de stoeltjes lift van Blackcomb Mountain naar beneden. Een goede keuze blijkt,

Vakantie Canada – 12 juni – 10 juli - 2009

want nu zien we tijdens de afdaling nog een tweetal zwarte beren, waarmee ons aantal op 8 komt!

Beneden aangekomen is het al 16:00 uur. Tijd voor koffie. Daarna Whistler verkennen. Het blijkt een leuk plaatsje waar erg veel bikers, snowboarders en skaters rondlopen. Ook de winkels zijn hier op ingericht, naast de gebruikelijke kledingzaken en erg veel hotels, cafés en restaurants. Een typisch wintersportplaatsje. Maar daarnaast ook veel activiteiten voor mountainbikes. Met de lift omhoog (je fiets in een aparte lift) en dan de berg afstorten. Er zijn verschillende routes naar beneden. Om 6 uur keren we terug naar de camping. Op onze nieuwe plek maken we eerst het avondeten klaar en wassen dan de camper. De onverharde weg van gisteren heeft namelijk nogal wat rotzooi achter gelaten en nu is hij weer netjes. Dan is het alweer laat geworden en morgen vroeg op voor de trip naar Vancouver Island.

Dag 16 (za 27 juni)(wisselvallig, zonnig later regen, 18)

We zijn op tijd op om te proberen de boot van 10:30 te halen. We rijden de Sea to Sky Highway verder naar Horseshoe Bay. Onderweg nog even een stop bij de Shannon Falls. Bij de boot blijkt de 10:30 al vol en moeten we wachten op de boot van 12:00 uur. We bekijken nog even kort het dorp en maken brood klaar voor de overtocht. Het is zonnig tijdens de oversteek. We nemen nog een portie patat en 2 uur later (14:00 uur) zijn we van de boot. Eerst nog even tanken en dan klaar voor de 200 km naar Tofino. We volgen de Pacific Rim Highway (nr. 4) en weldra begint het te regenen. Dat blijft verder zo de rest van de dag. Dan wat harder, dan wat minder.

De als "scenic" bedoelde trip is grijs en saai. Daarnaast ook vermoeiend, want deze 80 km weg is bezaaid met bordjes SLOW en vaak kan je, door de vele bochten, heuvels en het slechte wegdek, niet harder 40. De camper rammelt dus ook weer aardig. Uiteindelijk zijn we om 18:00 uur op weer een dure camping, welke wel aan het strand ligt, de Bella Pacifica Campground. Voor we onze plek in kunnen rijden, moet de buurman met z'n hele familie onze plek ontruimen. Die had hij ingenomen voor een BBQ, maar toen kwamen wij ... Het is een echte familie camping en overal rennen en fietsen kinderen rond. Na het eten is het enigszins opgeklaard en maken we een "romantische" strandwandeling. We zien de Pacific Ocean nu van een andere kant (eerst al eens in Australië). Rond 21:00 uur is het al wat rustiger en draait er alleen nog een country muziekje bij de burens. We gaan na nog een

glaasje wijn om 10 uur slapen. Om 12 uur schrikken we wakker van de rookmelder. Maar na drie piepen stopt hij weer. Echter even later opnieuw, nu wel 3x3 keer. Vreemd, want er staat niets in brand, of het moet het kampvuur van de burens zijn dat nasmeult. Om 1 uur dan toch maar een nieuwe batterij, wellicht is dat het probleem. Dat lijkt te helpen en we slapen door tot 7 uur en dat gaat hij weer af!. Aangezien we zo op gaan staan dan maar even de batterij eruit voor nog even rust.

Vakantie Canada – 12 juni – 10 juli - 2009

Dag 17 (zo 28 juni)(zonnig, 16)

Vandaag een nieuw experiment: we gaan douchen in de camper. Na alle rookalarm perikelen is het even wachten op warm water, maar dan hebben we een prima douche. Na het ontbijt nog even lozen en water tanken en een korte strandwandeling voor wat foto's nu met het zonnetje. We zijn om 9:40 uur in Tofino en hebben de camper geparkeerd. De eerste touroperator voor walvis tours is om 9 uur volgeboekt en dus al weg, terwijl de volgende om 12 uur is. Daar willen we liever niet op wachten en gaan op zoek naar de volgende. Deze heeft om 10 uur nog plek in de Zodiac. We besluiten eens iets spannends te gaan doen aan gaan mee in fraaie rode pakken. Het eerste deel van de tocht gaat over rustig water en we zien een Bald Eagle nest. Dan niet veel later de eerste walvissen! Het is een groep Harbour Porpoises, een kleine walvis soort met een ander type tanden en neus als de dolfijn, waar hij op lijkt. Dan verder en we zien een Grey Whale. Deze is veel groter en we zien hem duidelijk spuiten en zelfs een staartvin wanneer hij weer duikt. Nu wordt het Pieter teveel. Van al het geschommel in de boot wordt hij ziek en moet overgeven. Dan nog wat verder buitengaats op zoek naar Humpback Whales. Met een flinke vaart waarbij we regelmatig flink wat water over ons heen krijgen en de Zodiac flink op het water slaat scheuren we de zee op. De walvissen laten zich niet meer zien, maar we zien wel zeeotters, zeekoeten en meeuwen. De vogels zien we in het eerste Vogel Reservaat van British Columbia waar we langs varen. Op weg terug naar de haven zien we nog een Bald Eagle die op vis jaagt. Om kwart voor een zijn we weer terug. Pieter moet

nog even bijkomen, maar op het land gaat het al snel beter. We doen wat boodschappen bij de Coop en lunchen met een kop koffie in de camper. Dan hebben we het wel gezien in Tofino en gaan weer op de terugweg. Onderweg nog stops bij een uitkijkpunt, Lookout Hill, een restant uit de koude oorlog (tijdig signaleren van Russische lange afstand bommenwerpers) en bij Long Beach. Bij deze laatste zien we hoge golven en surfers en veel aangespoeld (wrak)hout. De Pacific

Rim highway is nu met een zonnetje een echte fraaie "scenic route". We stoppen op een paar fraaie punten en laten op de "pull outs" regelmatig sneller verkeer ons passeren. In de buurt van Port Alberni vinden we eerst een opnieuw dure camping welke we daarom weer snel verlaten en vinden een plek op de Sproat Lake Provincial Park Campground. Geheel zelfvoorzienend, maar wel een mooie rustige plek. De campgrounds van Nationale of Provinciale parken zijn tot nu toe de mooiste gebleken. Echter niet altijd van alle gemakken voorzien. Samen met de KOA campings hebben ze echter wel onze voorkeur. Deze afwisselen met een keer luxere campings is de beste optie wat ons betreft. Trudy ligt al vroeg in bed met hoofdpijn. Waarschijnlijk van de boottocht, ook Pieter is nog niet helemaal topfit.

Dag 18 (ma 29 juni)(zonnig, 16-20)

Zodra we wakker zijn gaan we op pad naar de douche bij de lower campground. Daarna nog even ontbijt en om ongeveer 9 uur op pad richting Port Alberni. Pieter rijdt, want Trudy heeft nog steeds hoofdpijn. In Port Alberni rijden we even door het stadje en zoeken een tankstation. Bij Husky lijkt het wel wat. Daar is iemand die ons

Vakantie Canada – 12 juni – 10 juli - 2009

helpt bij LPG (propaan) tanken en we gooien de benzinetank weer vol. We volgen de nog steeds “bendy, hilly, bumpy and scenic” weg nr. 4 langs fraaie meren en bossen en stoppen bij de Little Qualicum Falls. We doen de korte wandeling en terug op de parkeer plaats gelijk ook maar lunch. Vervolgens nemen we de afslag naar de 19A voor de Oceanside Route naar het noorden. We hebben inderdaad regelmatig uitzicht op de ocean en verder rijden we langs allerlei dorpjes, bos en veld. Na een van de waarschuwborden voor overstekend wild steekt er zowaar een White-tailed Deer over! Verder zien we regelmatig roofvogels boven de weg.

Een paar korte stops langs de weg voor uitzicht, een mislukte afslag op zoek naar Walmart (niet gevonden), koffie bij Hortons en een tentoonstelling in de open lucht van uit hout gesneden beelden.

Rond 15:30 hebben we in Campbell River een plek gevonden op Thunderbird RV Park en Campground.

We hebben fraai uitzicht op de Discovery Passage en de Discovery Islands aan de andere kant. We gaan eerst nog even naar de nabijgelegen Real Canadian Superstore en Starbucks en zien onderweg op een begraafplaats allerlei Indiaanse totempalen. Trudy heeft weer een goede score met

voor 30 dollar twee broeken en twee shirtjes. Na het eten nog even een wandelingetje naar het einde van de weg. Daar komt de Campbell River in de Discovery Passage. Pieter ziet een groep van wel 100 Canadese ganzen, maar Trudy spot als eerste de Bald Eagle. Een leuke wandeling met uitzicht op de besneeuwde bergen in de verte, maar met de wind is het nogal frisjes. De was is inmiddels voor de laatste keer ook weer gedaan. Na nog een drankje en wat internetten is het rond 23:30 uur bedtijd.

Deze keer een camping waar we niet de trein horen, maar wel vliegen er tot 21:00 uur watervliegtuigen over en legt er 's morgens vroeg een boot aan bij de terminal. Hier kunnen ook cruise schepen aanleggen, maar vandaag blijkbaar niet. Ons rookalarm is een gevoelig typetje, want ook nu gaat hij weer op vreemde momenten af o.a. uitlaatgassen van auto's, of als we met het eten bezig zijn.

Dag 19 (di 30 juni)(zonnig, 16-20)

Wat het weer betreft weer net zo'n dag als gisteren. In het zonnetje lekker met ongeveer 20 graden, maar in de wind en uit de zon fris (16, of misschien wel minder). We beginnen de dag rustig. Ontbijt met Skype met Nederland. We spreken Joyce, Esther, Erik, Pa en Ma Bontje en dan is het al snel laat. Rond half 11 vertrekken we, maar leggen al weer snel aan bij de Superstore. Er zitten vlekken op de lens (of de spiegel) van onze camera. Eens zien of ze daar iets voor hebben. Tegelijk leveren we de lege waterflesjes in en krijgen 95 dollarcent statiegeld terug. De fotospullen vinden we in de volgende “mall” en daar nemen we ook een beker koffie mee bij Starbucks. Om half twaalf gaan we dan echt van start en verlaten Campbell River. We volgen nu de 19 verder naar het noorden. Deze weg heet de North Island Route. Het is een goede weg waar je echt 80, 90 of zelfs 100 km mag en kan rijden. We zien nog weer een hert langs de weg en regelmatig roofvogels. Het is vooral een groene weg. Veel beboste heuvels waar ijverig aan bosbouw wordt gedaan. Eigenlijk meer

Vakantie Canada – 12 juni – 10 juli - 2009

boskap, want we zien hele stukken gekapt en de vrachtwagens met grote boomstammen rijden af en aan. Niet veel uitzichtpunten, maar wel een “scenic” route. De eerste echte stop is voor de lunch bij de Hoomak Rest Area. Hier eten we de zalm welke Trudy op de camping heeft gekocht van haar nieuwe vriend. Hij heeft deze zelf gevangen en gemarineerd in Maple sirup en wijn. Met wat uitjes en mayonaise is dit prima broodbeleg voor onze lunch. We zien hier ook de Stellers Jay (soort blauwe Vlaamse gaai). Dan gaat Pieter rijden en we stoppen uiteindelijk weer in Telegraph Cove. Dan hebben we in Beaver Cove al een houtverwerkingsbedrijf gezien. Vele boomstammen worden versleept en in of uit het water gehaald en op de trein gelegd voor verder transport.

Telegraph Cove is een leuke plek voor een stop. De beschutte baai is helemaal volgebouwd met huisjes langs houten vlanders en in het water vele aanlegsteigers voor voornamelijk motorboten. Hier zien we ook de Rufous Hummingbird en twee Bald Eagles hoog in de boom. Na koffie met lekker gebak gaan we dan verder naar Port Hardy, waar we om halfzeven aankomen op Quatse River Campground. We krijgen een plek

voor 4 nachten, want we gaan morgen een excursie maken met de Great Bear Tours om te zien wat de naam belooft: beren! Deze camping was de enige welke we tevoren hadden gereserveerd via internet. Het is weer een rustige camping waar we een prima plek krijgen onder meters hoge Sitka sparren en Hemlock met full hook-up. Ook de dagen dat we weg zijn mogen we tegen gereduceerd tarief de camper op die plek laten staan. Na het eten even een rondje camping en dan pakken voor de trip van morgen. Om 22:30 uur is het tijd om naar bed te gaan.

Dag 20 (wo 01 juli)(zonnig, 14-20)

We doen vandaag rustig aan in afwachting van de bus die ons om 13:25 uur komt ophalen voor onze excursie naar de Great Bear Lodge. We gaan nog op zoek naar koffie, maar nergens te vinden. Wel bekijken we de Salmon Hatchery bij de ingang van onze campground. Nog wat internetten en dan de laatste stukken zalm als lunch opeten. Alles opruimen en afsluiten en we zijn klaar voor de trip.

Rico uit de Filippijnen is onze chauffeur en we halen nog een Duitse

gast, Dagmar, op. We zijn ruim op tijd bij de Port Hardy Seaplane Airbase. Hier wacht Michelle ons op en hebben we nog wat formaliteiten in te vullen en te ondertekenen. Ook nog een Gingerpil tegen eventuele luchtziekte en we gaan op pad met Simon in een Cessna 185 watervliegtuig. Met een halfuur over fraaie, groene heuvels en blauwe fjorden met besneeuwde toppen in de verte en (dus) mooi

Vakantie Canada – 12 juni – 10 juli - 2009

uitzicht, zijn we bij de Great Bear Lodge. Hier worden we door Allison (kok) en Sarah (stagiair), ontvangen. Tom, een van de eigenaren van de lodge vertrekt met ons vliegtuig naar Spitsbergen. We krijgen een naamplaatje, een rondleiding en als Blackeley, een van de gidsen, terug is, een bear awareness talk. Dan is het wachten op het avondeten op een zonnig dek met schitterend uitzicht. We maken gelijk al kennis met Phil en Hazel, de andere gasten en Rachelle, de andere gids. De hele lodge wordt bestierd door vrouwen! Naast het fraaie uitzicht zijn er ook veel zwaluwen rond de lodge. Ook veel nesten, zelfs met jongen. In het water zwemt een harbour seal met jong.

Het eten van Allison is uitstekend (zalm op elzenhout met maple-mosterd saus). Dan klaar maken voor onze eerste excursie. Warm aankleden en een regenbroek krijgen we mee. Dan 4 rondvaren in de estuary. We zien echter geen beren, maar wel fraai landschap met zegges, andere planten en vogels. Na terugkomst nog een bak chocolademelk met homemade cookies en dan naar bed.

Dag 21 (di 02 juli)(zonnig, 14-20)

Om 7 uur worden we gewekt door Cindy voor het ontbijt van 7:15 uur. Na een prima "bountiful" ontbijt gaan we weer op stap. Weer 4 uur zonder beren. Uiteindelijk zullen we na 16 uren varen (4 trips van 4 uur) in een sloep met hulpmotor, maar ook regelmatig roeien, geen beren zien. Wel zien we Orchideeën (*Platantera spec.*), Kievitsbloemen en Paintbrush, naast de vele zegges welke een van de favoriete hapjes is van de beer. Aan vogels zien we deze dagen: Goldeneye, Buffelhead, Bald Eagle, Kingfisher, American Robin, Varied Trush, Stellers Jay, American Crow en Raven, Loon, Mergansers, Marbled Murrelet, Mew Gull, Ruffed Grouse, Bohemian

Waxwing, Roufus Hummingbird, Tree Swallow, Barn Swallow.

In de middag hebben we de Mystery Activity. Vandaag is dat een wandeling over een pad wat ooit werd aangelegd voor de bosbouw, maar nu al jaren daarvoor niet meer in gebruik is. We zien vele sporen van beren en hun favoriete maal in deze periode: bessen. Allerlei soorten bessenstruiken als Salmonberry, Timbleberry, bosbes, etc. Plots toch een bruine beer! Zij schrikt meer van

ons dan andersom en verdwijnt snel aan de andere kant van het pad in de struiken. Het was in een flits, maar dit zal onze enige waarneming van een Grizzly beer zijn. Na aankomst van Margret (vrouw van Tom) en de nieuwe gasten (6 Fransen) en het vertrek van Phil en Hazel in de Goose gaan we douchen. Geheel fris weer aan een prima maal (Paella met vers gevangen krab, en een Chocolate Lave dessert) en dan weer in de boot.

Dag 22 (vr 03 juli)(zonnig, 14-20)

Op onze vertrekdag weer het gewone ritueel: wakken, ontbijt (pancakes met vers fruit en maple sirup), omkleden en wegwezen. De dag begint met mist, maar dat trekt rond 11 uur helemaal weg en is het weer zonnig.

De Mystery Activity is een half uur rammelen in een oude mini schoolbus. Dan een korte wandeling, want we worden alweer snel opgepikt voor een ritje met een oude

Vakantie Canada – 12 juni – 10 juli - 2009

auto omdat we het vliegtuig moeten halen. Onderweg zien we nog Grouse met kuikens en praten honderd uit met Sarah.

Trudy koopt nog een Great Bear Lodge shirt en na ons ginger pilletje nemen we afscheid van iedereen. Deze keer is het Ryan die ons terugvliegt en die heeft van alles te vertellen over wat we onder ons zien en over het vliegen. Michelle wacht ons weer op en Rico brengt ons naar Port Hardy "centrum". We spreken met hem af dat hij ons om 20:00 uur op komt halen en dan naar de camping brengt. Port Hardy is weer even enerverend als de meeste

andere plaatsen in Canada. We zijn snel uitgekeken, nemen wel een kop koffie en zien nog een 5-tal Bald Eagles langs de kust. Dan eten bij Sporty's. Prima kipfilet met garnalen (Pieter) en kip filet met sparerib (Trudy) Na nog een kop koffie "met wat er in" is het 8 uur geworden en is Rico daar om ons weer af te leveren bij de Quatse River Campground. Uitpakken en het verhaal en de foto's van de afgelopen dagen verwerken. Dan is het bedtijd, want morgen weer een lange dag naar Victoria.

Dag 23 (za 04 juli)(zonnig, 16-25)

Vandaag een lange reisdag. Het is 502 km naar Victoria. Volgens de schema's een tocht van 6,5 uur. Wij doen er 7,5 uur over en met vertrek om 9:30 uur arriveren dan ook om 17:00 uur op de campground. Veel anders dan rijden is er niet te vertellen.

We beginnen de dag zonnig en koel, maar eindigen met 25 graden. Hoe verder richting Victoria hoe meer Golden Eagles we in de lucht zien. Rond Parksville enig oponthoud doordat er een lampje gaat branden "Service Engine Soon". Zou toch niet ernstig zijn volgens het boek: kan liggen aan verkeerde benzine (van Shell), de tankdop niet gesloten, maar moet "vanzelf" weer over gaan. Daar vertrouwen we dan maar op. Met nog drie dagen met weinig kilometers moet dat wel lukken ...

In Parksville houden we pauze bij een aardewerkwinkel en kopen een leuke vaas. Dat was het meest enerverende tot dan toe en de All Fun RV Campground is het eindpunt van de dag. Na even rondkijken hoe het is met de toiletten en de busverbinding met downtown Victoria besluiten we dan maar twee nachten te blijven, want de campground ligt ook wel mooi op de weg naar de ferry.

Tijdens het avondeten merken we al dat er activiteit is op de naastgelegen Speedway. Van de eigenaresse van de campground (geboren in Zwolle en toen ze drie maanden was naar Canada verhuist en dat is 63 jaar geleden) horen we dat er races zijn. We besluiten eens te gaan kijken en zien voor 20 dollar diverse typen

Vakantie Canada – 12 juni – 10 juli - 2009

raceauto's voorbij komen. De avond wordt afgesloten met vuurwerk. Alles bij elkaar een leuke belevenis.

Dag 24 (zo 05 juli)(zonnig, 25)

Na het gebruikelijke ritueel van wassen en aankleden, gordijntjes open, ontbijt hebben we de bus van 10:15 vanaf de camping naar Victoria. Met 1 overstap alles bij elkaar toch nog een uur reizen.

We beginnen in Chinatown en wandelen vervolgens richting de Parliament Buildings. Onderweg is er van alles te zien en wordt er regelmatig geshopped. Na een kop koffie bij Starbucks kopen we een schilderij van een vlinder van Derek Heaton. We hebben het hem zelf zien maken, dus in ieder geval een origineel. Derek is geadopteerd door een Noorse moeder en Canadese vader en is zelf van Indiaanse afkomst. Vervolgens zien we o.a. Market Square, Bastion Square en leuke winkels. We gaan rond een uur of halftwee voor Afternoon Tea naar het hotel The Fairmont Empress. Dit hotel staat er om bekend en je moet je eerst aanmelden. Zodra dat gebeurd is en we op de wachtlijst staan kunnen we meteen naar binnen. En het is inderdaad een prima Afternoon Tea met lekkere thee en prima hapjes. Als toegift krijgen we nog een potje met thee als aandenken mee. Wel aardig aan de prijs, maar de oude Engelse omgeving

is het wel waard. Na een ommetje naar Helmcken House en Thunderbird Park (totempalen), wandelen we langs de haven en zien daar veel Indiaanse verkopers met houtsnijwerk en sieraden. Ook een Belg met echte Brusselse wafels staat daar. Hij is al 10 jaar in Canada en dat bevalt prima. Ook langs de haven, maar ook in de andere straten en pleinen zien we veel straat artiesten, maar ook "bedelaars". Rond 16:30 uur strijken we neer op het terras van Darcy's Pub voor een biertje en een uurtje later gaan we bij de overburen voor het avondeten naar binnen. De Wharfside Seafood en Grill is een prima restaurant. We nemen een tapas maal van inktvisringen, grote garnalen en kip stukjes. Smaakt allemaal prima. Toe nog een Turtle Pie en ook nog koffie. Prima eten en tegen halfnegen gaan we op de terugweg. We missen eerst de bus 50 en de bus naar de camping lijkt ook niet meer te rijden. Het laatste stuk lopen we dan, deels langs de snelweg! Om 10 uur zijn weer in de camper.

Dag 25 (ma 06 juli)(bewolkt en regen, 16)

Onze laatste camper dag. We zijn voor ons doen al snel op pad en hebben de boot van 11:00 uur in Swartz Bay voor de oversteek naar Tsawwassen. De tocht tussen alle kleine eilandjes door duurt 90 minuten. We passeren zelfs even kort de Amerikaanse grens. We hebben een camping gezien vlakbij de ferry en daar zijn we dan om ongeveer 13:00 uur. We chatten nog even met Esther en Madeleine via Hyves en gaan dan pakken. De camper moet ook nog schoon, maar het gaat regenen en het lijkt niet meer op te houden. Op het vaste land van Canada hebben we dat Tegen 5 uur toch maar even op pad voor de schoonmaakbeurt en Safeway om onze laatste flesjes in te leveren. Gelukkig wordt het weer droog. Bij het winkelcentrum ontdekt Trudy al weer snel een Dollarshop. Dus na de formaliteiten

Vakantie Canada – 12 juni – 10 juli - 2009

nog even shoppen. Pieter gaat bij Starbucks alvast een kop koffie drinken en ontdekt dat ons ABP pensioen ook weer verzekerd is door het overlijden van Michael Jackson. Het ABP bezit blijkbaar rechten van Michaels songs en die worden nu weer veel verkocht. Daarnaast blijkt Roger Federer zijn 15de (!) Grand Slam titel gewonnen te hebben na de na 4 uur en 16 minuten winst op Wimbledon toch Roderick. Als Trudy weer terug is met haar aanwinsten en ook een koffie op heeft gaan we dan toch ook de camper wassen. Die ziet er weer picobello uit. Dan eten klaar gemaakt. Ook dit is weer speciaal, de restjes moeten namelijk op. Het wordt, na een laatste glaasje port, rijst met een pot bieten, kleine maïskolfjes, makreel op tomaten saus en een biertje erbij. Toe de laatste bakjes appelmoes.

De laatste zaken inpakken en dan slapen. Morgen camper inleveren voor 11 uur.

Dag 26 (di 07 juli)(bewolkt en regen, 16)

Om 7 uur op want we willen niet te laat zijn. Voor ons is dit nodig, want we gaan dan om 9 uur weg. Dan is wel alles geregeld, zoals watertank weer vol en de afvoertanks weer leeg. We zijn mooi op tijd bij Cruise Canada en nemen dan uiteindelijk na 3533 km afscheid van ons rijdende huis. De controle van de camper is in een wip gebeurd. Er zijn een stel Nederlanders daar die aan de trip gaan beginnen. Daar raken we onze parkpas en de restanten aan provisie kwijt voor 100 dollar. Het afrekenen gaat ook soepel. We krijgen zelfs de aanschaf van een koekenpan en een veger terug, evenals de borg. Er wordt voor een taxi gebeld en ook die verschijnt al snel. Voor elf uur zijn we al in het hotel, maar de kamer is nog bezet. We kunnen wel onze bagage achterlaten en gaan dan alvast Vancouver verkennen.

Onder het genot van een prima bak koffie bij Blenz besluiten we de Hop-on-Hop-off Trolley te nemen. Die rijdt door heel downtown Vancouver en we zien dan ook al een heleboel. Zo komen we door Yaletown, Chinatown, en Gastown. Aangezien het de hele dag regent zitten we nu lekker droog. Op een foodcourt bij Canada Place nemen we een hamburger en stappen, na de blauwe lijn in de ochtend, op de rode lijn van deze rondtour. Deze brengt ons naar Stanley Park en langs English bay en dan stappen we uit bij False Creek Ferries. We steken over met kleine bootjes naar Granville island. Hier zijn leuke overdekte markten waar we rondkijken. Om 10 voor vijf hebben we net de bus gemist dus nemen we maar een biertje bij de Granville Brouwerij. Daarna lopen we terug naar het hotel. Een aardige tippel over de Granville Street bridge, maar wel met mooi uitzicht ondanks de regen. Om 18:30 zijn we op onze

Vakantie Canada – 12 juni – 10 juli - 2009

kamer en kijken even tv. We zien dat de Astana ploeg van Lance Armstrong de etappe winnen en een stukje begrafenis van Michael Jackson. Overigens is de Canadese tv geen lolletje. Ongeveer om de 5 minuten reclame. Voor ons geen lol aan. Dan tegen acht uur eten in de Ierse Pub Doolin beneden in het hotel. Voor het slapen nog dit verhaal en herpakken van de koffers, want dat zit niet lekker ...

Dag 27 (wo 08 juli)(bewolkt en buien, 16)

De tweede dag van onze hop-on-hop-off ticket lijkt wat beter te starten. Het is in ieder geval droog. Op een enkele bui na blijft het dat ook vandaag. Na het ontbijt met zelfgebakken pannenkoek, brood en koffie, gaan we eerst shoppen op Robson Street. Hier zijn winkels te over, maar Tommy Hilfiger is populair. Dan, na koffie en een mislukte poging alvast in te checken, nemen we de bus naar Stanley Park.

Aangezien het plan is om 14:15 uur de shuttle bus naar Capilano te nemen, wordt het stevig doorwandelen voor een blik op de totempalen, de "zeemeermin van Vancouver" officieel "Girl in wetsuit" en de rozentuin. Wel een leuk park, waar het nu het droger is, best goed toeven is. Zoals gezegd dus op tijd terug voor de shuttle. De rest van de middag brengen we dan door bij de Capilano kloof. We wandelen over de "Suspension Bridge", doen de Tree Tops Adventure (over bruggen door de toppen van het regenwoud) en de Cliffhanger Boardwalk. We vermaken ons een paar uur, ondanks af en toe een bui. Om 5 uur zijn we weer terug op Canada Place en wandelen nog door Gastown, het oude Vancouver met de beroemde Steamclock en Chinatown, de Chinese wijk met veel markten en natuurlijk de Chinese tekens op de straatnaamborden en winkels. Vooral rond Abbotstreet en East Hastings Street is het geen beste buurt. Veel zwervers en zelfs naalden

op de straat. Zwervers zie je overigens toch veel in Vancouver, hoewel je er niet veel last van hebt. Ander opvallend ding is dat er ongeveer op iedere hoek een Starbucks zit. Soms letterlijk tegenover elkaar op een kruising. Koffie genoeg te krijgen, maar vaak een slappe bak. Via weer wat nettere straten keren we terug naar de Lookout. Deze soort Euromast op een gebouw biedt mooi uitzicht over de stad. Daar genieten we van, evenals van een prima maal in het draaiende restaurant van deze toren. Pieter heeft voor het eerst bizon en dat smaakt best. Een waardige afsluiting van de vakantie deze maaltijd op hoogte.

Het inchecken is inmiddels ook gelukt. Nu nog de instapkaarten afdrukken. Dat kan in het hotel, maar wordt pas de volgende ochtend, want de pc met printer is bezet.

Dag 28 (do 09 juli)(zonnig, 20)

De laatste dag starten we rustig aan, maar wel vroeg. Om 6:30 uur belt Natascha ons uit bed. Zouden ze ons missen op het werk? Na ons laatste ontbijt alles inpakken en uitchecken. We kunnen de bagage weer achterlaten in de opslag en we gaan nog wat winkelen en nog eens naar Chinatown. Veel winkels waren gisteravond al dicht, dus nog even een nieuwe poging. Erg spannend is het uiteindelijk niet. Wel nog even bij de Chinese tuin langs en dan lunch in de foodcourt bij Canada Place. Bij deze cruiseterminal zien we zelfs nog een stukje Nederland. De Volendam uit Rotterdam

Vakantie Canada – 12 juni – 10 juli - 2009

ligt voor anker. Dan de laatste shopping stop en we zijn om kwart over drie weer terug in het hotel.

Onze bagage verzamelen en er wordt een taxi besteld. Die verschijnt al snel en dan is het op naar het vliegveld. Op Granville Street nabij 57th Street is een ongeluk gebeurd en zo komen we zowaar in een file terecht. Onze chauffeur weet echter een goede sluiptweg en we hebben maar weinig vertraging. We vliegen om 18:45 uur, maar zijn al om 16:00 uur in de vertrekhal. Een van onze tassen is stuk gegaan, maar hier krijgen we een fraaie stevige plastic zak voor. Bij de controle ook hier weer moeilijk doen over water en we zijn ruim op tijd bij de gate. Na nog een vragenlijst invullen voor een mevrouw van het toeristenbureau is het tijd om te boarden. We hebben dan onze laatste dollars opgemaakt aan wat te snoepen in het vliegtuig en een laatste Starbucks cappuccino.

De terugvlucht met Audrey Hepburn (naam van het vliegtuig) is weer prima verzorgd en we proberen nog wat te slapen. Dat lukt niet echt.

Na ruim 7700 kilometer in 9 uur landen we rond 13:00 uur Nederlandse tijd (4:00 uur Vancouver tijd) op vrijdag 10 juli weer in Amsterdam/Schiphol. Wim van Rotz staat ons al op te wachten en brengt ons weer veilig thuis. Onderweg alweer de nodige files en druk verkeer. Inderdaad, we zijn weer THUIS!

